

ще разбератъ това нѣщо, или не, за Божествения свѣтъ е безразлично. Фактъ е, обаче, че отъ това добро се ползватъ всички. Затуй азъ казвамъ: да направишъ добро, това е единъ свещенъ актъ, защото по този начинъ ти прѣдизвиквашъ Бога да се прояви чрѣзъ насъ въ Неговата доброта, въ Неговата Любовь, въ Неговата Мъдростъ и въ Неговата Истина. Нѣма по великъ актъ отъ този, да направишъ едно добро! То значи, да заставишъ Бога да дѣйствува чрѣзъ тебъ. Щомъ Богъ подѣйствува, Той не прави доброто по лицепріятие, но Той прави добро за всички. И когато се направи това добро, всички възвишени същества взиматъ участие. И тъй, всѣка постѣпка, въ която небето не взима участие, е човѣшка, а всѣка постѣпка, въ която небето взима участие, е Божествена.

Другъ единъ отъ недѣжитѣ на ученицитѣ е отлагането. Запримѣръ, дойде нѣкой случай да направишъ добро, обаче казвашъ си: сега имамъ по-важна работа, като я свърша, тогава ще направя доброто. Нѣма по-велико дѣло въ свѣта отъ това, да направишъ доброто въ дадения случай. И тъй, доброто нѣма да ти отнеме много врѣме, но въ дадения случай това добро изисква щото умътъ ти, сърдцето ти, волята ти, душата ти, духътъ ти да бж-